

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

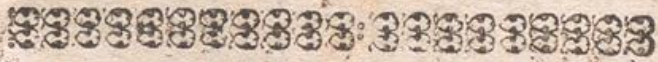
**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Admonitio Authoris ad Lectorem de ratione instituti operis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

ADMONITIO AUTORIS

AD LECTOREM

De ratione instituti operis.

AMICE lector, si verum est, quod vita hominis dolor est, & afflictio, & cuncti dies ejus doloribus & ærumnis pleni sunt, ut sacra docet Scriptura, Eccle. 1. & 2. Job. 5. & 7. & experientia quotidiana comprobatur, sine dubio & nos de numero afflictorum sumus, siquidem de numero sumus in valle lacrimarum viventium. Et jam tum ab infantia non prius vivendi quam patiendi initium fecimus. Hæc est illa de qua loquitur Ecclesiasticus: Eccli. 40. *Occupatio magna creata est omnibus hominibus & jugum grave super filios Adam à die exitus de ventre matris eorum usque in diem sepultura in matrem omnium.* Unde Philosophus ille Julia. ep. 38. de Demócrito qui resuscitaturum se spondebat sepultam fœminam, si ejus sepulchro trium inscriberentur nomina, qui nihil unquam adversi in vitâ fuissent experti; majus exigebat miraculum quam promittebat. Enim verò omnibus penè seculis

A culis

ogus
vita-
erio-
atum
libros
o du
& in
Pro-
nodò
holi-
m in-
a ge-
atem
om-
mu-
idem
qui-
a pe-
rinci-
tione
ana,
a per-
re &
licio-
ci 12.
ERE
ONI-

culis non paucos novimus ex mortuis vitæ restitutos, at expertem adversitatum vixisse quemquam, hætenus novit nemo, nemo unus ab iis immunis fuit; tametsi nulla sit lex vel sic communis omnibus, vel restricta, à quâ non excipiatur aliquis; adeo ut & ipse Dei Filius simul ac homo factus est, communi hominum conditioni fuerit subiectus. Nec verò afflictionum numerum pro dierum vitæ nostræ aut annorum numero definire licet. Tot tantæque sunt ut etiam regum terræ facillè potentissimus & in æstimatione hominum fortunatissimus, non dubitet exclamare: Psal. 39. *Circumdederunt me mala quorum non est numerus.* Psal. 68. *Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.* Quàm bene ergo ageretur nobiscum, si in tantâ nos malorum undique præmentium multitudine præsens afferi posset remedium, quod vel liberaret nos ab his, vel sic mitigaret eorum acerbiter, ut gaudii potius quam mœroris videretur præbere materiam. Quemadmodum præbuere olim primis illis Philadelpiæ Christianis, sicut testatur S. Ignatius Martyr scriptâ ad illos Epistola 6. hoc exordio: Ecclesiæ, quæ est Philadelpiæ, exultanti in passionibus. Ecce igitur amice Lector optatum Alexipharmacum; Panacæam tibi

tibi exhibeo hoc in opere suavissimis pleno
considerationibus, quas si non minore pa-
tentiâ quam attentione vacat legere, fuges,
mihi crede, oleum de petrâ, & mannae instar
abconditi erit gustui tuo malorum amaritu-
do amarissima. Omnes ad Fiduciam in Deum,
cujus tractatus hic titulo insignitur, referun-
tur in libros quatuor distributæ. In primo
fundamenta jacio hujus eximia virtutis. In
secundo motiva doceo. In tertio effectus ex-
plico. Denique in quarto considerationes
produco & nonnulla media qua virtutem
hanc nostris mentibus insitam conservent.
Videbor fortasse multa reliquisse imperfecta;
verum cujus, nisi Dei perfecta sunt opera? Et
hæc ipsa ne Momi quidem judicio; cujus pro-
inde spiritu hæc si legeris, fructu carebis op-
tato: quem tamen decerpes, si quo scripta
sunt, legas affectu, ut nimirum tranquillitati
redditum disponas animum ad generosam nõ
sine profectu & delectatione omnium, quæ
te circumstant malorum, tolerantiam. Tum
verò ausim tibi polliceri media in tempesta-
te malaciam & favum mellis in ore leonis.
Reliquum est ut verbo indicem meum in hoc
opere procedendi modum atque in primis il-
lius scribendi occasionem. Visa est mihi Fidu-
cia in Deum velut præcipuum atque effica-
cissi-

cissimum medium obtinendi finem intentum; nec tamen propterea virtutes alias, quæ cum illâ indissolubili copulatæ sunt nexu, prætermitto. Libro primo, dum Divinæ Providentiæ, quo in suarum utitur regimine Creaturarum, ordinem declaro atque decreta ejus & in se Sanctissima & nobis saluberrima demonstro, contra sacrilega impiorum ora apud Sophoniam, c. i. qui dicunt in cordibus suis: *Non faciet bene Dominus*, immò & contra blasphemū Astrologum qui de se impiè jactare fuit ausus, quod si Deus in mundi fabricâ, se fuisset usus Consiliario, quam plurimos correxisset defectus: non potui neque debui prætermittere, quin ostenderem quantâ teneamur obligatione nostram in omnibus Divinæ conformare voluntatem, ejusque ordinationibus acquiescere, id quod à perfectâ Fiduciâ separari non potest. Libro secundo ex occasione motivorum quæ nos faciunt spem omnem nostram in Deo ponere, ago de Vanitate Creatarum rerum, ut his contemptis toti ab immutabili Dei fidelitate pendeamus. Tertio differens de tribus Confidentia in Deum præcipuis effectibus, Pace, Gaudio, & Fortitudine. Tracto etiam de perfectâ sui ipsius abnegatione, & unione cum Deo quam in nobis tria ista efficiunt. Quarto post explicatam

catam Divinae Majestatis adorandam excellentiam & nostram qua Omnipotenti ejus dexteræ subjacemus, servitutem quæ nos obligat ut inviolabili ipsi conjungamur fidelitate, id quod tanto magis conducit ad praxin, ostendo quantam illi rebus in omnibus debeamus obedientiam, quantum inde timorem religiosè concipere. Atque ita concludo, summam perstringens perfectiones omnes quæ vel plura possunt librorum volumina requirere, vel quas potest homo possidere. Hoc sensu locutus videtur Spiritus Sanctus per Ecclesiasten: c. ult. *faciendi plures libros nullus est finis: Deum time & mandata ejus observa, hoc est enim omnis homo.* Sic divinum commendans timorem concludit librum quem epitomen librorum omnium rectè dixeris. Curiosa quæ ad rem non erant, prætermisi ut omnibus servirem atque afflictis potissimum aut qui se tales esse putant. Neque verò rejeci etiam, si quæ sponte se obtulerunt & è re nata venerunt in calamum. Eandem ob causam nec quæ sivi cultiorem stylum, nec omnino neglecti, quem fortasse judicabis nonnunquam diffusorem pro eruditis; sed volui etiam indoctis servire, omnibus debitor factus. Autoritates allego & historias ad propositum utiles, ut quas præmitto veritates, con-

firmem, ostendamque nihil me novi dicere, immò nihil quod non usus ipse multorumque exempla longe superent. In huiusmodi vero probationibus connexionem inter se rerum quò plus roboris habeant, observo potius quam seriem temporum & chronologiam, utpotè minoris momenti. Verba quædam Græca tum margini tum capitibus intertextu potuissim prætermittere, sed qui vim eorum norunt, credidi majori hos cum delectatione, ceteros eadem latinè reddita sine molestiâ lecturos. Denique ut te Amice lector non invitum adducerem ad lectionem huius libri, secutus sum consilium & ductum huius seculi Antistitis & sanctitatis & doctrinæ celeberrimi qui quod ab alio se majore didicerat, suadet, titulos capitum non longis ab invicem intervallis disiungi. Nam quemadmodum, inquit, viatores si sciant non multos passus distare amœnissimum quendam hortum haud invitum ejus visendi gratiâ tantisper à viâ deflectunt, ab ea non discessuri si longius abesset, ita plane qui finem capituli aut paragraphi vident non longè protrahi ab initio, facilius aggrediuntur ejus lectionem, omissuri quamvis fortasse non ingrata foret, si multum temporis illi absolvendæ foret impendendum. Hoc secutus consilium multò prudentissimum, plu-

plures hoc in tractatu titulos proposui, ut & materia plus gratiæ & lectio minus habeat tædii. Nonnulla tamen capita fortasse longiora videbuntur, sed rerum quas tracto excellentia & paragraphorum quibus continentur, brevitatis facient ut mutes iudicium. Eiusmodi sunt libri tertii caput primum, & secundum, quæ duos libros ab hoc opere separatos possent efficere. Ecce amice lector, illud erat de quo admonendus videbare, ut propositum à me finem procedendique methodum in ipso limine plenius cognosceres. Spero fore, ut rerum quas selegi copia, in te desiderium excitet legendi, acuat diligentiam inde proficiendi, conciliet facilitatem ad excusandos defectus, in primis verò fidelitatis admoneat, qua quidquid boni hinc hauseris ad bonorum omnium fontem Deum, ejusque majorem gloriam referas; totum enim ad honorem Dei Opt. Maximi, tuamque utilitatem & scriptum & cogitatum est.

CONSIDERATIONES GENERALES.

De Fiduciâ in Deum.

Prefatio hujus Tractatus.

§. I.

Definitio Fiduciæ in Deum.

Fiducia in Deum Creatorem nostrum ac
A 4 supre-